

DE GELOOFSCRISIS

: OORZAKEN, GEVOLGEN EN REMEDIES .

DICTATEN AAN MONSEIGNEUR OTTAVIO MICHELINI.

Ontslapen in het bisdom Carpi in 1979.

Hij ontving de boodschappen van 1975 tot 1979.

DEEL 6 : L'UMANITA ALLA SOGLIA DELLA SUA LIBERAZIONE:

DE MENSHEID OP DE DREMPEL VAN HAAR BEVRIJDING.

VERTROUWELIJK VANWEGE JEZUS.

AAN ZIJN PRIESTERS EN GELOVIGEN.

Monseigneur Ottavio Michelini

**DE GELOOFSCRISIS
OORZAKEN EN GEVOLGEN
REMEDIES**

Mededelingen, dictaten van JEZUS CHRISTUS
aan monseigneur Ottavio Michelini

In het bisdom Carpi ontslapen in 1979
Hij ontving de boodschappen van 1975 tot 1979

Deel VI (2)
**DE MENSHEID
OP DE DREMPEL
VAN HAAR BEVRIJDING**

VERTROUWELIJK VANWEGE JEZUS
AAN ZIJN PRIESTERS EN GELOVIGEN

17 november 1978

249.- CHAOS IN DE LITURGIE

Mijn zoon, het is tijd om je pen weer ter hand te nemen en te schrijven. Laten wij nogmaals spreken over de chaos, maar ditmaal over de chaos in de liturgie.

De Christenen moeten de eenheid nastreven in alles en in al wat ertoe aanzet om standvastig en heilig verenigd te zijn en om onder elkaar slechts één te zijn zoals Ik één ben met Mijn Vader.

Ziedaar dus de Kerk die, door de goddelijke Wil, de Christenen tot een grote familie verenigt, tot de familie van de kinderen van God en van de Kerk. En om deze eendracht beter te verstevigen en te verzekeren zijn er in de Kerk diocesen en parochies.

In de diocesen en parochies wordt de eenheid nagestreefd, gewild en behouden door middel van de Liturgie die de ademtocht is waarmee het mystieke Lichaam zijn leven voedt.

De Liturgie is het middel waarmee het mystiek Lichaam gevoed wordt met de woorden van de Waarheid en met de Sacramenten, opwekkers van de genade, m.a.w. van het goddelijk Leven.

Het mystiek Lichaam is op zichzelf en door zichzelf een wonder, omdat het haar aan niets ontbreekt om zich te bewaren, om te groeien en om zich te ontwikkelen, glorie, rijkdom aan geestelijke energie en macht gevend aan wie het wil . . .

De Kerk is, ongetwijfeld, volmaakt maar zij is niet vrijgesteld van de valstrikken van de machten van het kwaad, die niets verwaarlozen om er wanorde in te brengen, afdwalingen, misbruiken, nijd en naijver en andere kwalen zodat in Mijn Heiligdom de Liturgie van middel tot eenheid die ze was een middel van verdeeldheid geworden is onder de invloed van de hoogmoed die altijd de "radix omnium malorum" is.

WAANWIJZE AANMATIGING EN WEERSPANNIGHEID

Het is een schisma dat aan de dag treedt om liturgische redenen, ook al smeulen er andere redenen onder.

In het toedienen van de Heilige Communie komen de waanwijze aanmatiging en weerspanning snel in actie: een vergadering van bisschoppen verbiedt het geven van de hostie in de hand, evenals andere gezaghebbende organen zoals het vicariaat van de Stedehouder van Rome . . . maar zowel te Rome als elders gaat men door met niet te gehoorzamen, zo de liturgische eenheid verbrekend.

De Liturgische Commissie bepaalt de schikkingen voor het celebreren van de Heilige Riten . . . maar niet iedereen richt er zich naar, ver van daar . . . En als men tenslotte wil zien hoe de liturgische eenheid verbroken wordt, die deel uitmaakt van de kerkelijke eenheid, dan volstaat het gade te slaan hoe de sacramenten worden toegediend!

Een duidelijke richtlijn van de Italiaanse bisschoppelijke commissie beslist dat de priester in de uitoefening van zijn bediening een soutane moet dragen . . . en dit betreft een gewoon geworden liturgische overtreding, want bijna geen enkele priester draagt zijn soutane vandaag de dag voor de biecht, voor het uitdelen van de communie of om te dopen.

Zij rechtvaardigen zich door te zeggen dat iedereen dit doet . . .

Het is als iemand die zijn ouders beledigt en hen ongehoorzaam is en zou zeggen gezien iedereen het doet mag ook ik het doen . . .

Is dat een goede redenering bij hen die meesters in Wijsheid zouden moeten zijn?

Zij gaan in de biechtstoel in hemdsmouwen of zelfs in badpak!

Zoals je ziet heb Ik Mij beperkt tot de gewone overtredingen waardoor de Liturgie tot een levenloos lijk wordt stukgesneden.

Wat vervolgens te zeggen van de in recordtempo gecelebreerde missen . . . van priesters die regelmatig acht minuten besteden aan het celebreren van de mis . . . anderen twaalf of veertien.

De meest belangrijke handeling van de eredienst, de meest plechtige handeling van de Liturgie slechter volbracht dan welke andere menselijke handeling ook!

Deze manier van handelen draagt er beslist en zeker niet toe bij om die door God gewilde en gewenste eenheid, geestelijke eenheid, te verwezenlijken. . .

En dat men niet zegge dat dit uitzonderingen zijn waarmee men geen rekening moet houden. Want in heel de Kerk zijn die "uitzonderingen" zo talrijk dat men ze helemaal niet kan verwaarlozen.

DE LITURGIE EEN DOELMATIGE EN MACHTIGE TAAL

Chaos dus ook in de Liturgie . . .

O! Als Mijn priesters zich bewust waren van hun priesterlijke grootheid, van hun waardigheid die op aarde geen gelijke kent, hoeveel meer zielen zouden zij brengen naar Mijn Barmhartig Hart!

Met haar symbolen en beelden is de Liturgie een doelmatige en machtige taal die recht tot het hart spreekt van wie ze bijwoont als degene die ze voltrekt dit doet in een geest van geloof en met overtuiging.

Hoe dikwijls huiveren mijn engelen niet, die altijd in grote getale bij de plechtige liturgische functies tegenwoordig zijn, wanneer zij verplicht zijn de ijsskoude innerlijke stemming vast te stellen van de priesters die niet uit geloof noch uit liefde handelen maar wegens een geraffineerde en verachtelijke schijnheiligheid!

Dit is slecht een klein overzicht van een aspect van Mijn Kerk die, zelfs onder de last van zovele kwalen, weerstaat en nog zal weerstaan aan de geweldige en beslissende frontale aanval van haar vijanden, die zich aan het klaar maken zijn met de onbewuste en valse collaboratie van zovele van Mijn ontaarde zonen!

Ik herhaal het nogmaals dat de dag niet meer ver verwijderd is waarop de Kerk opnieuw de Bruid van Jezus zal worden zoals de witte en zuivere Duif waarvan het Hooglied spreekt.

Dit volstaat.

Blijf jij altijd "mijn kleine botte pen" ten dienste van de Waarheid.

18 november 1978

250.- LATEN WIJ DE GROTE DISCIPLINES VAN DE KERK REDDEN

Mijn zoon, Ik ben Jezus, luister naar Mij en schrijf.

Onlangs, alvorens op te stijgen naar het Huis van Mijn hemelse Vader, heeft Mijn Stedehouder op aarde, Paus Johannes-Paulus I gezegd en enkele dagen geleden heeft Johannes-Paulus II eveneens herhaald: "Laten wij de grote disciplines van de Kerk redden"!

Wat hebben zij willen zeggen met die tot de hele Kerk gerichte oproep, een angstige oproep, een ware alarmkreet?

Men tracht iets te redden dat gevaar loopt verdelgd te worden of dat dit reeds gedeeltelijk is.

Men tracht een huis te redden dat al de prooi is van de vlammen en in dat geval zoekt of vraagt men hulp om nog te redden wat kan worden gered. . .

Mijn Kerk staat in brand, mijn zoon, en de vlammen zijn bezig haar schoonste structuren te verwoesten, haar structuren waarmee Ik haar oprichtte!

De geestelijk burchten waarmee Ik haar omringde en die Ik overal in haar zaaide staan alle in brand, zijn alle in crisis!

Binnen weinig tijd zullen er ook de materiële vlammen komen die de verwoestingen zullen vervolledigen, zodat de Kerk geheel nieuw zal moeten worden hersteld.

Bij andere gelegenheden heb Ik je kunnen zeggen dat de kloosters, de gemeenschappen, de religieuze congregaties en orden zovele brand- en crisishaarden zijn waarin de vlammen, na lang onder de as te hebben gesmeuld, begonnen zijn met op te vlammen. Terwijl zij zich uitbreiden en elkaar ontmoeten hebben zij een grote brand gevormd, waarin Mijn Kerk is gehuld, die, nu in volle crisis, helemaal in brand staat!

CRISIS VAN GELOOF EN VAN INNERLIJK LEVEN, BIJGEVOLG ANARCHIE

Diocesen, parochies, seminaries en alle andere structuren vertonen alle min of meer een groot gevoel van onbehaaglijkheid, dat voortvloeit uit een enkele oorzaak: de geloofscrisis, overeenkomend met een crisis van waar innerlijk leven. Hieruit volgt de uitwendige crisis die heel Mijn mystiek Lichaam teistert en waarvan je reeds de uitingen kent.

Vandaag heerst er in Mijn Kerk anarchie. Een anarchie waarvan zij niet willen horen spreken, vooral zij die er de voornaamste oorzaak van zijn en op wie de zwaarste verantwoordelijkheid rust.

Anarchie in de manier waarin de clerus zich kleedt.

Wie een wet maakt heeft eveneens de plicht ze te doen eerbiedigen. Tot wat dient het anders de wet te maken?

Waarom heeft men dan een wet gemaakt en niets gedaan om haar te doen eerbiedigen. Is dat geen gebrek aan zin voor verantwoordelijkheid?

Sint Paulus heeft duidelijk gesproken over de welvoeglijkheid waarmee speciaal de vrouwen maar niet alleen de vrouwen de kerkelijke plechtigheden moeten bijwonen. . . Welnu is er een onbetamelijker kleding dan bluejeans?

Anarchie in de Liturgie en in het toedienen van de sacramenten . . . Het volstaat hier te herinneren aan wat Ik in de vorige boodschap heb gezegd. In zeer vele gevallen dient men de sacramenten toe zoals men zijn materiële zaken zou beheren, terwijl met het heilig karakter vergeet van het sacrament dat de vrucht is van Mijn Verlossing.

Ik kan deze heiligschennende ontwijdingen niet langer dulden. En Ik zal niet in de bijzonderheden treden die zelfs de gelovigen diep ergeren die het minst gevoelig zijn voor de zaken van God.

Anarchie in de kerkelijke verhoudingen. Hoe dikwijls zijn ze niet ongehoorzaam . . . Hoeveel priesters zijn niet op marxistische tijdschriften en bladen geabonneerd . . . Hoeveel priesters lezen dagbladen die subtiel het atheïsme en de onzedelijkheid indruppelen. . . Hoeveel priesters bezoeken er niet regelmatig kinozalen verboden voor de leken.

De bisschoppen weten dat. Maar waarom zijn zij bijna nooit tussenbeide gekomen?

En als de bisschoppen het niet weten betekent dat dat zij zich helemaal niet bekommeren om de toestand en over de gevaren die de priesters van hun kudde bedreigen!

THANS BEGINT DE TIJD VAN DE GERECHTIGHEID,
GOD VERRAADT MEN NIET ONGESTRAFT.

Mijn zoon, Ik zie dat je bezorgd bent . . . O, wees niet bezorgd Ik, Jezus, vraag het je. Heb Ik je niet vele keren gerustgesteld door je te zeggen dat behalve wat Ik zal toelaten niemand iets tegen je zal kunnen vermogen. En als Ik toelaat dat je moet lijden zal dit slechts zijn voor Mijn grotere glorie en voor het heil van de zielen!

Mijn zoon, wanneer een veld door veel onkruid wordt overrompeld, dan wordt dit gezuiverd door een krachtige onkruidverdelging ofwel is het overgeleverd aan de onvruchtbaarheid. . .

En dit is vandaag de toestand van Mijn Kerk!

De actie tot radicale gezondmaking van Mijn Kerk die ze nieuw en zo schoon zal maken is al begonnen . . . Je wil Mij zeggen dat hier velen ongelovig om grinniken. Ik zei grinniken want die ongelovigen zijn getrouwen van de kerk van Satan die zoals hun heer en meester in het ongeloof verstard zijn. Maar wanneer de tijd zal komen waarop zij zich zouden moeten of beter gezegd zij zich zouden willen hervatten, zullen zij er de tijd niet meer voor krijgen!

Die verraders van Mij en van Mijn mystiek Lichaam herinner Ik er nogmaals aan dat Ik het bewijs heb geleverd van geduld, lankmoedigheid en Barmhartigheid, omdat het de tijd van de barmhartigheid was. . .

Thans echter, mijn zoon, begint de tijd van de Gerechtigheid: God verraadt men niet ongestraft!

Zoon, Ik zegen je en mét Mij zegenen je Mijn Moeder en Sint Jozef.
Bemin Mij en wees nooit bevreesd!

21 november 1978

251.- IK DOE ALTIJD HET KWAAD IN GOED VERKEREN

Schrijf, zoon, Ik ben Jezus, die na de korte maar noodzakelijke pauze, je vraagt de pen weer op te nemen en ons werk te hernemen.

Wat je gisteren, net op je verjaardag, hebt moeten ervaren is hard geweest en bitter, jawel, zeer bitter! . . . Maar je weet dat Ik nooit het kwaad wil. Ik zou het niet kunnen willen, anders zou Ik niet meer God zijn. Nochtans tegen de reacties van de obscure krachten van de hel in doe Ik altijd het kwaad in goed verkeren. Dat heb Ik je al ontelbare malen aan de lijve doen ondervinden.

Gisteren, mijn zoon, heb je het concrete antwoord gekregen op een vraag die je Me een week geleden hebt gesteld, te weten of zelfs geestelijke leiders dikwijls het slachtoffer van bezetenheid kunnen worden!

Je hebt het gisteren aan de lijve ondervonden en er zwaar voor betaald.

JE ZULT ZIELEN KUNNEN VORMEN IN DE GEEST VAN DE GEREGENEREEERDE KERK.

Wat moet jij thans doen, mijn zoon? . . . Gehoorzamen!

Toch moet je echter de zin van deze gehoorzaamheid goed begrijpen. Je zult je niet bezig houden met materiële en administratieve zaken, maar als de verantwoordelijken je dit vragen en iedereen zich voor geestelijke leiding bij jou aanbiedt zul je raad kunnen geven aan heel het Genootschap.

Door je zo te gedragen zul je volmaakt gehoorzaam zijn. Het zal je helemaal niet storen want dat heb je altijd al gedaan. En zo zul je je opdracht om de zielen te vormen in de geest van Mijn geregenereerde Kerk kunnen verder zetten.

Had Ik je niet gezegd: heb vertrouwen en je zult zien, je zult weldra zien hoe goed de Heer is?

Overigens, wat je gisteren hebt ervaren is een laatste bevestiging van het snel naderbij komen van de tijd waarin Mijn Kerk helemaal in de macht van de obscure machten van de hel zal worden gelaten. Zij zijn de duisternis waarin zij geheel verzonken is, zodat de mensen niet allen zullen zien op gelijke wijze maar in de maat en in de verhouding van hun geloof!

Je ziet, mijn zoon, hoe duidelijk de slachtofferzielen zien! Maar waarom? Omdat niemand zoals zij Mij Mijn Kruis helpen dragen. En aangezien zij zich mét Mij verenigen en zich met Mij op Calvarië vereenzelvigen, bedank Ik hen voor hun liefde door hen als op de Tabor te houden!

HET GENOOTSCHAP ZAL JULLIE HEIL ZIJN WANNEER ALLES RONDONOM ZAL INEENSTORTEN

Je zou graag weten waarom Ik de bezetenheid van je geestelijke Leider heb toegelaten . . .

Omdat dit deel uitmaakt van Mijn onpeilbaar plan van Liefde en Barmhartigheid.

Je zou ook graag weten hoe de verzending en verdeling van het vijfde boekdeel verbonden is kunnen worden tot het onderwerp tot verzoening . . .

Alles moet aan de bezetenheid worden toegeschreven.

Zij kennen Mijn Wil hierover, maar zij zijn niet bij machte geweest zich ernaar te schikken!

- Mijn Jezus, Gij kunt alles . . . niemand kan U weerstaan zonder dat Gij dit toelaat.

- Ja, mijn zoon, Ik zal aan alles denken!

Jij moet ervoor zorgen dat het Geloof, de Liefde en de Hoop bewaard blijven.

Zorg ervoor dat het programma van het Genootschap geloofd en helemaal, zonder voorbehoud, beleefd wordt. En vrees niets.

Jullie kracht dat is de eendracht gecementeerd door de Liefde en door het Geloof . . .

Als dit zo is, herhaal Ik, dat jullie een van de schoonste en meest welriekende bloemen van Mijn Kerk zullen zijn.

En jullie zullen werkelijk een intens lichtbaken zijn in de duisternis die altijd maar dichter en altijd maar zwarter voortschrijdt.

Op dertig dezer, zullen jullie je verenigen om Mijn grote Gezant te viëren, geaccrediteerd bij jullie als Gids, Verdediger en machtige en zekere Beschermmer. En Ik, Jezus, zal te midden onder jullie zijn met heel Mijn Liefde en met heel Mijn Barmhartigheid.

Vrees niets. Jullie zijn je kleine ark aan het bouwen. Hierin moeten jullie alles voorzien en alle schikkingen treffen. Want het Genootschap zal jullie heil zijn wanneer alles rondom zal ineenstorten.

Zoon, Ik zegen je. Ik zegen jullie. Nu en altijd.

Ik ben met jullie en als jullie mét Mij zijn moeten jullie niets vrezen.

Bemin Mij zoals Ik jullie allen bemin!

22 november 1978

252.- ZIJ BLIJVEN KOPPIG NIET GELOVEN

Schrijf, mijn zoon, Ik ben Jezus.

Tot hiertoe betreurden de boodschappen die Ik je overmaakte de kwalen en misbruiken in Mijn Kerk, echter met de precieze en duidelijke bedoeling om eraan te verhelpen. Ongelukkig genoeg hebben slechts weinigen ze ernstig genomen.

De anderen hebben zich laten beïnvloeden door de twijfel, het ongeloof en de willoosheid, die hen hebben verhinderd de hand aan de ploeg te slaan, allemaal obstakels veroorzaakt door Mijn vijanden waaraan zij koppig blijven niet geloven, zo bijdragend tot het vergroten van hun misdaden, tot het vergemakkelijken van hun verdelgende bedrijvigheid!

Ik heb gezegd: zij blijven koppig niet geloven en dat tegen alle evidentie in. . . Op ieder ogenblik botsen zij tegen feiten aan en gebeurtenissen waaraan zij geen menselijke verklaring kunnen geven en waarvoor de rede en de logica een verklaring moeten aanvaarden die de rede overstijgt. Maar dit alles telt niet!

Zij gedragen zich als kinderen die voor hun moeder loochenen dat zij heimelijk wat snoep hebben genomen terwijl zij dit met volle mond aan het binnenzwelgen zijn . . .

Ziedaar het gedrag van vele mensen van vandaag ten overstaan van de feiten waarvoor er geen enkele menselijke verklaring is!

DIT IS HET UUR WAARIN DE ZAKEN BIJ HUN WARE NAAM MOETEN WORDEN GENOEMD.

Je ziet, mijn zoon, hoeveel twijfel en ontsteltenis om reden van de ondertitel van het boek:

"Vertrouwelijk vanwege Jezus aan een van zijn priesters".

Zij zeggen en denken dat dit niet kan, dat dit niet mogelijk is, vooral als zij bedenken dat die woorden gericht zijn tot een bepaalde priester, met een naam en voornaam, en bekend bij allen, met de last van zijn miseries . . .

Die personen merken niet op dat door zo te denken en te redeneren, zij zich op een voetbank stellen die minstens zo hoog is als deze van God, waarvan zij willen beoordelen:

- De intenties. Maar wie mag de intenties van God beoordelen als het zelfs verboden is de intenties van zijn broeders te beoordelen?
- De Macht en de Krachten. Maar wie kan de krachten van God, die oneindig zijn, beoordelen? Wie kan die oneindige krachten meten?

En ongehoorde waanwijze aanmatiging dus waarvan zij zich dus zelfs geen rekenschap geven. Omdat zij enkel door gebrek aan geloof zo denken en spreken. Zij geloven inderdaad niet dat wij verzonken zijn en leven in God, Die oneindig is en die de eerste en absolute Realiteit is, waaruit alle andere realiteiten voortvloeien.

En waarom zou Ik, God en Mens, m.a.w. het eeuwig Woord van God, Mij niet hebben mogen, kunnen en moeten richten tot jou, mijn zoon, en via jou tot vele anderen?

De menselijke hoogmoed is dus zover gekomen dat hij de pretentie heeft voor te schrijven hoe God, Schepper en Heer van alles moet denken en handelen!

Zij hebben gezegd en gedacht: als Jezus iets te zeggen had, diende Hij dit aan mij te zeggen die de volheid van het priesterschap heb . . .

Hier overschrijdt de menselijke dwaasheid elke grens!

Ik heb je gezegd, mijn zoon, dat het uur is aangebroken waarin de zaken met hun ware naam moeten worden genoemd en dat Ik de Liefde maar ook de Waarheid ben. Het is niet zo dat Ik meer Liefde en minder Waarheid ben of meer Waarheid en minder Liefde. En het is niet zo dat de Naastenliefde een recht van voorrang heeft op de Waarheid, neen, mijn zoon, Ik wil de Naastenliefde én de Waarheid in gelijke mate!

OM REDEN VAN HET GEMIS AAN NEDERIGHEID IS DE KERK IN DOODSTRIJD!

Door jullie ontmoeting van B. heb je gezien en vastgesteld dat men de belangrijkheid heeft overdreven van een van deze deugden ten nadele van de andere deugd, terwijl de ene niet zonder de andere kan.

Welnu, wat Ik heb gezegd over de twee grote en onafscheidelijke deugden van de Naastenliefde en van de Waarheid geldt eveneens voor alle andere deugden.

Inderdaad, net als bij een menselijk of zelfs een sociaal lichaam dat een vitaal orgaan ontbreekt, er geen normaal en regelmatig leven mogelijk is, zo is het ook bij de zielen.

Zodat, wanneer bij een ziel een goddelijke deugd ontbreekt, haar leven (genadeleven, goddelijk leven) uitdooft en wanneer er een andere grote deugd ontbreekt, het zieleleven kwijnt.

Vervolgens is er nog, ook al wordt zij niet onder de goddelijke deugden geteld, een andere fundamentele deugd, waarzonder het genadeleven niet behouden blijft en nooit kan worden behouden: de nederigheid.

Het gemis aan nederigheid heeft Mijn Kerk in doodstrijd gebracht, en enkel omdat Ik het niet toesta, zal zij niet ten onder gaan.

Mijn zoon, thans volstaat dit. Wij zullen dit zo spoedig mogelijk hernemen.

Maar nu wil Ik je nog iets zeggen: bekommer je niet om wat men van jou en het Genootschap zegt. Want als je Mij werkelijk wilt beminnen moet alleen Ik je voldoende zijn.

Want in Mij zal je alles vinden, alles wat werkelijk telt, m.a.w. het Geloof, de Hoop, de Naastenliefde, de Nederigheid en alle ander waarachtig goed.

Ik zegen je en mét jou zegen Ik heel het Genootschap dat Ik volg, bekijk en bemin.

Bemin Mij, bid en doe bidden en eerherstel brengen.

22 november 1978

253.- HET CHARISMA: EEN GRATIS GEGEVEN BUITENGEWONE GAVE

Het is tijd om weer je pen te nemen, mijn zoon, schrijf, Ik ben Jezus.

Wij hebben gesproken over de talrijke kwalen die Mijn mystiek Lichaam teisteren.

Thans is het tijd om te spreken over de goederen die de rijkdom, de onmetelijke rijkdom van Mijn Kerk zijn.

Het charisma maakt deel uit van die geestelijke rijkdom. Het is de gratis gegeven buitengewone gave, die eveneens gratis moet worden gebruikt "propter communitatem".

Daarbij mag hij die er de gelukkige begunstigde van is nooit in oppositie met de Hiërarchie zijn. Want de Heilige Wijding is zelf een charisma, een gewoon charisma dat nochtans dezelfde oorsprong heeft, dezelfde natuur en hetzelfde doel als het buitengewone charisma.

Het is de Kerk die oordeelt over de legaliteit van het charisma door de Wijding aan een bisschop of aan een priester gegeven.

Het is de bisschop die oordeelt over het buitengewoon charisma van een ziel.

Maar vóór een oordeel over een charismatisch persoon uit te spreken moeten de bisschoppen blijk geven van voorzichtigheid, bidden en laten bidden, want van hun oordeel kan het heil of het kwaad voor een groot aantal zielen afhangen. Vervolgens mag het oordeel dat de bisschop moet uitspreken niet onbepaald worden uitgesteld uit angst, vrees of uit minder eerbare motieven, zo het plan van God tegenhoudend, dwarsbomend of het eenvoudig omleidend.

WAT EEN ONTBEERD GOED OMDAT HET DOOR MENSELIJKE HOOGMOED WERD VERHINDERD

Mijn zoon, je zou de reden voor zulk een gedrag willen kennen . . .

Kijk, vaak komt het voort uit naijver, in die zin dat waar er aanmatiging is er steeds nijd en naijver zijn.

Aangezien het authentiek charisma dat voortkomt van de Heilige Geest diegene die ermee bekleed is altijd in de ogen van het volk verheft, wordt er gevreesd dat het de waardigheid van de bisschop zou neerhalen of in de schaduw stellen.

Zo is het ook dikwijls geweest . . . Maar als aan de basis van die manier van zien en oordelen er nederigheid was, dan zouden zeer zware kwalen worden vermeden.

Het door de Heilige Geest gegeven buitengewoon charisma heeft tot doel de gewone charisma's aan te vullen.

Men dient, bijgevolg, geen vrees noch angst te hebben maar enkel en alleen vreugde en erkentelijkheid tegenover God die dit schenkt voor het gemeenschappelijk zieleheil.

Maar ongelukkig genoeg kunnen zij waarvan de ziel verduisterd is dit zo niet zien noch begrijpen.

Tussen de Hiërarchie en de ware en authentieke charismatici zou er nooit oppositie mogen zijn.

Want als er op één draad al een bepaald elektrisch vermogen is en men er een ander bijvoegt, dan komt hieruit geen enkel nadeel voort gezien de twee vermogens tot één enkel versmelten.

Ofwel als men in één glas water nog een beetje water doet, dat stoort dit helemaal niet daar water zich met water vermengt.

Zo zou het eveneens met de Kerk moeten zijn!

Wat een ontbeerd goed omdat het werd verhinderd door de menselijke hoogmoed, verwekker van alle kwalen, omdat het werd verhinderd door de nijd en de naijver, die in Mijn Kerk zovele personen verdelen en verblinden, zodat ze Mijn Kerk zouden vernietigen als ze daartoe de mogelijkheid hadden!

HET VUUR EN HET WATER ZULLEN ZIJN ALS PLETWALSEN.

Het moet nogmaals worden gezegd: het uur van de zuivering is zijn erosie al begonnen en het hoogtepunt zal worden bereikt wanneer de volledige losgekomen lawine haar onweerstaanbare neergang zal beginnen, waarin zij alles en allen zal meesleuren, geheel het produkt van de menselijke hoogmoed verdelgend en vernietigend.

Met een op aarde nooit gezien geweld zal dit alles worden verwezenlijkt.

Het vuur en het water zullen als pletwalsen zijn. Dan zullen de winden, de aardbevingen, de overstromingen, de honger, de dorst . . . het zuiveringswerk voltooien in een mensheid die zich heeft geprostitueerd als een aan de zonde verslaafde vrouw . . .

Op Mijn herhaalde oproepen tot berouw en tot bekering hebben de mensen "neen" gezegd. Zij hebben "neen" gezegd aan de Liefde, aan de Waarheid, aan de Barmhartigheid en aan het geduld van God.

Op de talrijke tussenkomsten van de gemeenschappelijke Hemelse Moeder hebben zij "neen" geantwoord en zich zo elke weg tot heil ontzegd.

En zo zullen zij de goddelijke Gerechtigheid ondervinden.

Om die reden wil Ik in Mijn nieuwe Kerk heilige en nederige bisschoppen die door hun nederigheid de weg zullen moeten inslaan waarop Ik, het eeuwig Woord van God, door het mysterie van de Incarnatie, mijn weg van waarachtige en niet fictieve nederigheid, van armoede en gehoorzaamheid begonnen ben. Want het is slechts op die manier dat het verbroken evenwicht en de vernielde orde hersteld kan worden.

Ik heb je gesproken over anarchie in de Kerk en bij de volkeren. Je weet dat anarchie wil zeggen morele en geestelijke wanorde, het afwijzen van de orde en het ophemelen van de wanorde terwijl Ik, integendeel, met heilige bisschoppen heilige priesters zal hebben en met heilige priesters geheel Mijn Kerk heilig.

Zoon, thans volstaat dit. Ik zegen je en mét jou de bloem die je kent en die zo dierbaar is aan Mijn Hart en aan het Hart van onze gemeenschappelijke Hemelse Moeder.

23 november 1978

254.- GEWOON EN BUITENGEWOON CHARISMA

Schrijf, mijn zoon, Ik ben Jezus. Wat Ik ga zeggen zal dienen voor de Nieuwe Kerk.

Voor de Kerk is het charisma niet iets nieuws. Het is mét haar verschenen en is er altijd en ten allen tijde geweest.

Vandaag wordt het gewoon charisma door tussenkomst van bepaalde sacramenten gegeven terwijl het buitengewoon charisma door de Heilige Geest gegeven wordt voor het al in de voorgaande boodschappen vermelde doel.

De twee charisma's, het gewoon en het buitengewoon, vervolledigen zich en zij versmelten zoals het licht van naast elkaar staande ontstoken lampen waarvan ieders bijzonder licht tot één identiek licht gemengd en versmolten wordt, dat omdat het van dezelfde aard is, dezelfde stralen en dezelfde warmte uitstraalt.

Ziedaar wat in het plan van God is voorzien.

En als het niet zo was of niet zo is betekent dat dat de hoogmoed en de aanmatiging hun spel gespeeld hebben, om hun verwoestende bedrijvigheid te voltrekken en om het plan van God te dwarsbomen.

Hoe dikwijls is dat al gebeurd en gebeurt dat, zo vreeswekkende geestelijke leegten in het leven roepend en schatten van genade verkwistend, om reden van een beetje ijdelheid en aanmatiging!

DAT MEN DIT RECHT UITOEFENE MET EEN ABSOLUTE ZORG EN OBJECTIVITEIT

Aan de Hiërarchie komt het recht toe om te oordelen over de waarde van het buitengewoon charisma. Dit recht moet echter uitgeoefend worden met een klare en duidelijke rechtschapenheid, met een absolute objectiviteit en met een najverige zorg, zich ontdoend van elk partijdig vooroordeel.

Want in Mijn geregenereerde Kerk mag het onbetamelijk, onrechtvaardig en zeer dikwijls boosaardig spektakel niet meer worden gezien van bedrogen, belasterde charismatici die behandeld(?) worden in neurologische klinieken of in ieder geval van hun vrijheid beroofd worden en verhinderd om met anderen contact te hebben . . .

Dat zijn verschrikkelijke onrechtvaardigheden die bij God om wraak roepen. Ik heb gewild dat ook jij zulke ervaring opdeed. Ik heb gewild dat jij de gevolgen van die hoogmoed, door de Heilige Geest "radix omnium malorum" genoemd, aan de lijve zou ondervinden.

Herinner je dat toen je aan de Herder van een diocees vroeg om een vrouw met een groot charisma te mogen bezoeken, een grote heilige, waarvan de nederige woning gedurende vele jaren getuige was van zaken en feiten elke menselijke wet overstijgend welk antwoord je op je vraag kreeg: "ik geef noch mijn zegen noch mijn veroordeling". Anders gezegd hij wilde de verantwoordelijkheid niet op zich nemen van een klaar en precies antwoord.

Het besluit? Jarenlang heeft de twijfel in het hoofd van vele personen gekronkeld en voor vele personen is het de oorzaak geweest van onzekerheid en lijden . . .

Wat is de reden? Enkel om van de eigen schouders een verantwoordelijkheid af te wentelen die hen een last was, om een keten van moeilijkheden te vermijden en nog om hun rustig leventje niet in gevaar te brengen, alsof het mogelijk ware voor een Zieleherder om een rustig leventje te leiden!

En hebben zij dan niet gedacht aan het charisma dat zijzelf van God ontvangen hebben? O! Al te vaak denkt men, eerder dan aan God, enkel aan zichzelf!

Hoe talrijk worden vandaag de charismatici niet geplaatst in omstandigheden waarin zij het charisma dat zij gekregen hebben niet kunnen uitoefenen en dat wegens laaghartige motieven!

Ook jij kent er enkele. Hoelang nog? Welke enorme verantwoordelijkheid!

DE NIEUWE KERK ZAL IN GROTE MATE CHARISMATISCH ZIJN

Het charisma wordt door de charismatici altijd ontvangen voor de gemeenschap en niet voor henzelf. Wee de charismatici die toegeven aan de sterke verleiding om hun charisma voor persoonlijke voordelen en doelen gebruiken en niet voor de glorie van God en voor het heil van de zielen!

In tegenstelling tot het doopsel, het vormsel en de wijding prent het charisma geen enkel merkteken in de ziel van wie het ontvangt.

God geeft het charisma en God kan het altijd terugnemen: "Deus dedit et Deus abstulit...".

Om die reden kan diegene die van het charisma geen goed gebruik maakt er beroofd van worden zoals dat reeds dikwijls is gebeurd.

Mijn zoon, meermaals heb Ik je gezegd dat de nieuwe Kerk in grote mate charismatisch zal zijn omdat de Heilige Geest met Zijn heiligende adem boven haar zal zweven en haar in de ogen van God en van de volkeren schoon zal maken, terwijl Hij niet zal toelaten dat de gewone en buitengewone charismatici elkaar wederzijds verdelen en zo het grote heil verhinderen dat met de charisma's verbonden is.

De aanstokers tot hoogmoed en trots zullen allen in hun hel worden verbannen.

Er zullen heilige bisschoppen zijn en dank zij hen zal de Kerk tot in haar wortels geheiligd worden!

Ik zegen je, zoon, en mét jou zegen Ik alle personen die je dierbaar zijn. Zoals altijd vraag Ik eerherstellend gebed.

23 november 1978

255.- TOT AAN DE VOLEINDING VAN DE EEUWEN ZAL IK MIDDEN ONDER JULLIE ZIJN

Neem je pen weer en schrijf, mijn zoon. Ik ben Jezus, de Verlosser, die gekomen ben om te verzamelen en niet om te verstrooien, gekomen om de door de vijand dodelijk gekwétste kudde bijeen te brengen en te redden. En dat heb Ik gedaan door Mijn leven te geven voor mijn schapen en lammeren.

Vanaf het kruis op Calvarië daalt een stroom van goddelijk Bloed naar beneden om de zondige en opstandige mensheid in een zuiverend bad te laten onderdompelen. Ik heb dit gedaan en Ik blijf dat doen tot aan de voleinding der eeuwen!

De mensen zonder geloof van deze ongelukkige eeuw kunnen het groot Liefdeswonder niet zien dat voor hen en voor hun eeuwig heil voortduurt en blijft voltrokken worden.

"Sine effusione sanguinis non est remissio" . . .

Ziedaar, mijn zoon, het zou volstaan dat de mensen dit groot Liefdeswonder zouden zien en er in geloven opdat zij zich zouden omvormen, bekeren en een andere levensweg op aarde inslaan. Want ook al bestaat het kwaad in de mensheid en in Mijn Kerk, Mijn goddelijke Liefde heeft hierin voor jullie voorzien, opdat niemand zou kunnen zeggen dat hij verloren ging door gemis aan de voor het heil noodzakelijke middelen.

Tot aan de voleinding der tijden zal Ik midden onder jullie zijn. Dát is een grote gave, waarmee geen enkele andere gave, ook niet van verre, kan worden vergeleken.

Inderdaad, mét Mij, het Mensgeworden eeuwig Woord van God, tegenwoordig midden onder jullie, hebben jullie "alles". Inderdaad, mét Mij wat kan jullie ontbreken?

Met Mij hebben jullie het Leven, de weg, de waarheid, het licht, de kracht en de macht om de vijand te vellen, het water om de dorst te lessen, het brood om de honger te stillen, de wijsheid, de vrede, de barmhartigheid . . . Met Mij hebben jullie werkelijk "alles"!

MAAR DE MEERDERHEID LIJKT DAT NIET TE WETEN

Maar ongelukkig genoeg als de vermoeide, uitgeputte, dorstige en van de weg afgedwaalde mensen niet weten dat er dichtbij hen een heerlijk oord is dat alle vertroosting bevat waaraan zij behoefte hebben, kunnen zij uit ondervoeding bezwijken ook al hebben zij het heil binnen handbereik . . . en dat is wel degelijk wat er op aarde gebeurt.

Ik, Jezus, de God-Mens, de Heiland en de Verlosser, de altijddurende bron van Licht, Leven, Geloof, Liefde ben midden onder de mensen met Mijn kosmisch Hart dat dorst heeft naar de zielen. Maar de meerderheid lijkt dat niet te weten. Zodanig dat, als sommigen Mijn tegenwoordigheid opmerken dit enkel is om Haar te loochenen of te trachten Haar te vernietigen te midden van de ongevoeligheid van hen die Ik heb uitverkoren, door hen Mijn vrienden en Mijn zonen te noemen en hen te verheffen tot de rang van Mijn bedienaren en Mijn ambassadeurs bij de volkeren en bij de naties!

Mijn zoon, waarom blijven in de mensheid en zelfs in Mijn Kerk, niettegenstaande Mijn goddelijke Tegenwoordigheid, de mensen doorgaan met het bewandelen van de wegen van het bederf, eerder dan de weg van het heil?

Ik weet wat je nu denkt: je betreurt dat Ik weer begin te jammeren en je herinneren aan wat Ik al zo dikwijls heb herhaald en je reeds zo dikwijls heb neergeschreven. Maar waarom heb Ik je gekozen voor een zo bittere ervaring als die van de grootste frontale botsing sinds de schepping van de mens tot op heden, tussen de machten van het Licht en die van de duisternissen?

Precies opdat jij, Mijn profeet, na deze bittere ervaring te hebben beleefd en geleden, duidelijk de oorsprong, de natuur en de evolutie van dit conflict zou kennen en zien, om dit te zeggen, om er met de anderen over te spreken en hen bewust te maken van hun keuze en van hun verantwoordelijkheid betreffende het belangrijk doel van het leven!

HUN STRAFFEN IN DE HEL ZULLEN WORDEN VERHONDERDVOUDIGD

Mijn zoon, hoe zou Ik niet mogen spreken van een waarlijk droevige toestand, waarmee de mens soms wanhopig worstelt en waaraan zijn eeuwig heil of eeuwige verdoeming verbonden is?

Het zou zijn alsof Ik je wilde spreken over de mens en volledig zijn oorsprong en zijn geestelijke natuur en de éénheid van ziel en lichaam zou verzwijgen. Wat zou Ik dan nog kunnen zeggen?

Met andere woorden, je specifieke opdracht is het richten van het licht op de oorzaken en de verantwoordelijken van de kwalen waaronder Mijn Kerk lijdt en kwijnt en die maken dat vele zielen verloren gaan . . .

En jij moet dat tot het einde blijven doen!

Allen dienen te weten dat aan Mijn kerk al het nodige is gegeven om haar zending in de wereld te volbrengen. Ik heb gezegd: alles, al het nodige, omdat Ik haar Mijzelf gegeven heb en geef en omdat haar mét Mij niets kan ontbreken noch ontbreekt.

De schaduwen en het licht dienen door allen gekend te zijn, opdat iedereen het kwaad dat hem bedreigt zou kunnen afweren met de overvloedige verdedigingsmiddelen die hij tot zijn beschikking heeft.

Wee hen, die hun posten van verantwoordelijkheid verlaten en naar de vijand overlopen; die hun sleutelpositie uitwendig behoudend verraad plegen en samenzwerend die vijand dienen in zijn dolle bedrijvigheid om te verderven. "Het zou voor hen beter zijn geweest dat zij nooit geboren waren", want hun straffen in de hel zullen worden verhonderdvoudigd in vergelijking met die van de andere verdoemden!

Zoals je ziet, zoon, spreek Ik niet alleen over duisternis maar geef Ik eveneens helder licht aan wie het licht bemint.

Ik zegen je, zoon, en mét Mij zegenen je Mijn Moeder en Sint Jozef. Tegelijk met jou zegenen wij het Genootschap en de personen die je dierbaar zijn.

23 november 1978

256.- ZIJ BEDRIJVEN HET KWAAD ALTIJD VERMOMD ONDER DE SCHIJN VAN GOED

Mijn zoon, Ik ben Jezus. Neem je pen weer en schrijf, vrees niet.

In de vorige boodschappen hebben wij gesproken over de "kerk van Satan" die altijd met nieuwe proselieten gespijsd wordt. Hoeveel heeft zij er in deze laatste eeuw niet gemaakt, een zeer groot aantal, waaronder er velen van hoge rang zijn, zowel leken als in de Kerk.

Zij zijn allen zeer goed georganiseerd, met de passende structuren en strijdmiddelen, waarvan het voornaamste en machtigste wapen de bezetenheid is, hetzij als een individueel, hetzij als een groeps wapen.

En dit alles is natuurlijk in oppositie tot Mijn Kerk.

Die proselieten streven vol volharding en boosaardige ijver het kwaad na, echter altijd vermomd onder de schijn van goed.

Dát is een realiteit waarvan men goed moet bewust zijn en die men goed moet kennen om zich te kunnen verdedigen, door er aan te weerstaan met de middelen die de Kerk ter beschikking van haar leden stelt, overvloedige middelen en van een rijkdom die slechts Zij kan hebben.

Maar tot groot nadeel van de Kerk bestaat er bij de meerderheid van haar leden een bijna totale onwetendheid over de aan de gang zijnde strijd tussen de obscure en duistere machten van het kwaad en de mensen die er het doelwit en de slachtoffers van zijn.

DE KERK IS ZEER RIJK IN VERDEDIGINGSMIDDELEN MAAR ZEER ARM IN KENNIS VAN DE VIJAND

Die twee realiteiten bestrijden elkaar voortdurend. Een ervan is altijd waakzaam en goed getraind, in een onophoudelijke beweging om te trachten de andere partij te verschalken, te strikken en zonder ophouden te slaan. De andere partij, hoewel zeer rijk aan defensiemiddelen, is echter eerder arm aan geloof en aan kennis van

de vijand terwijl zij zeer weinig heeft gedaan en doet om er de macht, natuur en strategie van te kennen. Het logische gevolg van die feiten is dat de vijanden van de Kerk geslaagd zijn er binnen te dringen, er de verdedigingen uit de weg te ruimen, de burchten te vernielen, overal binnen te sluipen en de strategische posities te bemachtigen, zelfs meerdere commandoposten van het hoogste niveau te bezetten. Welnu, deze capitulatie, een feit van onwetendheid, onverschilligheid, apathie en geestelijke bloedarmoede is de vrucht van het kolossaal bedrog van de vijand, aangezien juist het materialisme alles verduisterd heeft of aan het verduisteren is, het materialisme dat dat uur voorbereidt waarvan de voortekenen al aan de horizon te merken zijn.

Mijn zoon, het is noodzakelijk dat ten minste allen die de naam van Christenen dragen zouden voorbereid zijn. Want sinds de Schepping van de onzichtbare wereld, m.a.w. sinds de strijd tussen de aan God trouw gebleven geesten en zij die opstand pleegden, is er nooit meer een zo verschrikkelijke frontale botsing geweest als die die op het uur van de zuivering zal te zien zijn, wanneer dit vreesaanjagend en gigantisch conflict zonder voorgaande in de menselijke geschiedenis zal plaats hebben, waarin alle krachten die ten dienste van Satan staan en die die in Mijn Kerk verzameld zijn, betrokken zullen worden!

Over dit alles lachen, spottend en ongelovig, zovele mensen, inbegrepen zovele van hen die geroepen waren om de soldaten van Mijn Kerk tegen de obscure machten van de hel te trainen, en die nu zelf sterk besmet zijn, ook al zou het verkieslijk zijn ze de slaven van de heersende gebruiken en machten te noemen, een term die beter aan de waarheid beantwoordt, Het lijkt inderdaad zelfs niet in hun geest op te komen wat er in de nu nabije tijden in deze wereld zal gebeuren. In deze wereld die zo wreed bedrogen is door de duivelskunsten van hem die de vader en de verwekker van alle kwaad en van alle kwalen is waaronder de mensheid lijdt en zal lijden zoals zij in het verleden nog nooit heeft geleden . . .

IK BEN DE LIEFDE

MAAR TEGELIJK BEN IK OOK DE GERECHTIGHEID

Door deze boodschap heb Ik aan de mensen van deze tijd de realistische maar juiste visie willen geven op de twee werelden die elkaar bekampen: de wereld van het Licht en die van de duisternissen, de wereld van het blijde Leven en die van de dood van de bovennatuurlijke genade, van de twee werelden waarin een zo groot aantal schepselen verward zijn dat geen enkele menselijke geest het ooit kan begrijpen . . .

De mensheid weet niet wat haar boven het hoofd hangt en dat is verschrikkelijk . . . de mensen moeten weten, dienen te kennen . . .

Ziedaar waarom deze boodschappen worden gegeven!

De bedorven steden van het Pentapolis gebied geloofden de profeten niet en precies door de hardvochtigheid van hun hart gebeurde hun verdelging door een uit de Hemel vallend vuur . . .

Zij meenden met God ongestraft te kunnen spotten, maar de goddelijke Gerechtigheid sloeg hen zo hard dat zelfs het stof van hun beenderen door de wind verstrooid werd!

Ik bemin al Mijn schepselen.

Ik heb ze zozeer bemind dat Ik voor hen en voor hun heil niet geaarzeld heb om te sterven op het Kruis.

Dát is het dat allen moeten weten die volharden in hun blinde halsstarrigheid die de Liefde afwijst en weerstaat, de Liefde die tot nu toe tevergeefs aan hun hart geklopt heeft!

Mijn zoon, bid. Weiger Mij je liefde en je gebed niet dat niet zonder beantwoording zal blijven.

Voor de derde keer vandaag, zoon, zegen Ik je en met jou zegen Ik allen die je bemint.

24 november 1978

257.- HET GEBED: DE BLIKSEM DIE DOOR DE DUISTERNIS KLIEFT EN DRINGT

Schrijf, mijn zoon, Ik ben Jezus.

In de vorige boodschappen heb Ik je kunnen zeggen dat iedere medaille twee kanten heeft: een negatieve en een positieve.

Zo is het ook in Mijn Kerk die nochtans zo rijk aan geestelijke goederen is. Over een van die geestelijke goederen wil Ik je nu spreken, namelijk over het gebed.

Bidden is een machtig wapen waarmee wij van God alles kunnen verkrijgen. Een geweldig wapen waardoor zelfs de zwaksten in sterken kunnen veranderen, zodat zij voor alle slagen die hun vijanden op hen loslaten onkwetsbaar worden. Bidden is een wapen dat als het wijs gebruikt wordt er altijd in slaagt om de strijder op de vijand de overwinning te laten behalen.

Het is het wapen voortdurend door de heiligen gebruikt, waarover Ik het eeuwig Woord van God, breedvoerig in het Evangelie heb gesproken.

Het gebed is dus een wapen dat Ik aan Mijn Kerk heb toevertrouwd als "waarborg voor haar veiligheid en dekking". Het is een onfeilbaar wapen als het gebruikt wordt in nederigheid, geloof, hoop en liefde, m.a.w. als het gebruikt wordt in de toestand van volmaakte geestelijke gezondheid, in die zin dat hij die dit wapen gebruikt in staat van genade bij God moet zijn, want de genade bindt ons aan God door een "vriendschapsverbond" onmisbaar voor de doeltreffendheid zowel voor de persoonlijke overwinningen als voor de uiteindelijke overwinning.

Te midden van de talrijke schaduwen en de dichte duisternis waarin Mijn Kerk is verzonken, is het gebed als de weerlicht die als een lichtstraal door die duisternis dringt en haar doorklieft, als een pijl die niet kan worden tegengehouden.

Bidden is een machtig wapen dat de arrogantie van de vijand tegenhoudt en hem op de vlucht drijft.

... BIDT, ANDERS ZULLEN JULLIE ALLEN OMKOMEN.

Mijn zoon, de toestand van de Kerk is thans zeer onzeker. Zij is als die van een groot imperium vlak voor het uiteenvallen en het ten onder gaan.

Maar wat nog vreselijker is, is het feit dat de mensheid zich van de ernst van het ogenblik rekenschap geeft zonder echter de kracht te vinden om zich wakker te schudden en om zich te hervatten door het onfeilbaar wapen ter hand te nemen dat bij machte is om de reeds aan de gang zijnde nederlaag tegen te houden en zich uit de uiterste ondergang te redden

Ik herhaal je nogmaals, mijn zoon, dat de kerk de toegenegen en gezaghebbende oproepen van Mijn Moeder had moeten aanvaarden te La Salette, te Lourdes, te Fatima en in zoveel andere oorden, oproepen waarmee onze gemeenschappelijke Moeder, in eenvoud en in helderheid, de Kerk en de wereld waarschuwde om hen te onttrekken aan de verschrikkelijke verwoesting van de zuivering.

"Doet boete; bidt" heeft ze gezegd terwijl ze de Rozenkrans toonde, "zoniet zullen jullie allen omkomen". Hoeveel keren heeft zij het gezegd? En hoe heeft de wereld, hoe heeft Mijn Kerk geantwoord? Weinigen, vergeleken met de zeer grote meerderheid van de mensen; zeer weinigen, hebben de oproep vanuit de Hemel aanvaard.

De hoogmoed en de trots hebben niet toegelaten dat de Christenen en de mensen van deze ongelukkige eeuw, gevallen in de valstrikken van de afzichtelijke machten van de hel, hun gemeenschappelijke Moeder geloofden! Zij hebben de woorden vol Liefde en Barmhartigheid van de Hemelse Moeder niet overwogen zoals het hoorde. Aan die woorden werd niet beantwoord zoals verwacht, m.a.w. met berouw, gebed en boete.

Zij hebben, integendeel, alles gedaan om God uit het hart van de mensen te verwijderen, om de Kerk te ontchristelijken door haar steeds meer in het materialisme onder te dompelen, om haar haar grote goddelijke zending te doen vergeten.

O! Wat vergeten de mensen graag hoeveel keren zij, zowel individueel als collectief, door de goddelijke Barmhartigheid gered werden!

Werd de Kerk en met haar de christelijke beschaving niet bij Lepanto uit de machten van de Halve Maan gered?

Die redding en heil, echter, kwam tot de Kerk en tot iedere ziel altijd en alleen door het gebed!

DE GELOVIGEN ZULLEN ZICH REDDEN ZOALS NOË ZICH REDDE

De Christenheid staat vol met wonderbare heiligdommen en prachtige kerken, een beetje overal verspreid, om te herinneren aan de macht van het heilige Rozenkrans en aan de macht van het gebed in 't algemeen.

Maar het materialisme van deze laatste tijd heeft, gebruik makend van alle middelen, alles in het werk gesteld om de mens zijn waardigheid als kind van God te doen vergeten en heeft, altijd op zovele manieren vermomd, getracht het geloof te doden in de mens, hem aldus voor de liefdesoproepen van God volslagen doof makend.

Om hen de éنية grote Realiteit te doen vergeten die de basisgrondslag is van alle andere realiteiten, om hen God te doen vergeten, zijn de mensen van deze twintigste eeuw ondergedompeld geworden in alle materiële realiteiten.

En zover heeft de koppige boosaardigheid van Satan de mensen gebracht.

Mijn zoon, de Kerk, zal niet ten onder gaan precies door de macht van het gebed van enige goeden en door de nederige gebeden van hen die zich niet door de verraderlijke helse valstrikken hebben laten beetnemen. Zij zijn al gemerkt en zij zullen zich redden, zoals Noë zich met de kinderen van zijn zonen in de Ark redde, bespot door de onwetendheid en de verblindheid van hen die niet geloofden.

Zij die hun vurig gebed verheven hebben met een springlevend geloof en met een oprecht en nederig hart, zal Mijn hemelse Vader nooit van Zich verwijderen.

Nu zegen Ik je en allen die medewerken aan de verspreiding van Mijn boodschappen.

24 november 1978

258.- IK BEN DE "GOD DER LEGERSCHAREN"

Schrijf, mijn zoon, Ik ben Jezus. Vanmorgen heb Ik je over het gebed gesproken. Als het op de gewenste manier gebruikt wordt is het gebed een geweldig en altijd doelmatig wapen. Maar als de noodzakelijke voorwaarden in de ziel van wie het gebed gebruikt niet aanwezig zijn is het onvruchtbaar en nutteloos.

Welnu, als de herders, de priesters, de religieuzen en de gewijde zielen hun staat van "strijders" uit het oog verliezen, dan verliezen ze ook de wapens uit het oog waarvan een strijder zich nooit mag ontdoen.

Ben Ik niet, Ik, de "God der Legerscharen"?

Maar wat verstaan Mijn gewijden onder deze woorden?

De woorden "God der Legerscharen" worden vandaag niet meer aanvaard. Zij werden uit de Bijbel uitgewist. . .

Maar de realiteit is daardoor nog niet veranderd: Ik ben, Ik blijf en Ik zal blijven, dat men het zich goed herinnere, de "God der Legerscharen". Vooral jullie mogen dat niet vergeten, jullie: de bouwers van Mijn hernieuwde Kerk. Want het zal een fundamenteel punt zijn van de geestelijke regeneratie van het tijdperk "na de zuivering".

Wie zijn Mijn soldaten? Alle gevormden die de talrijke troepen van de Nieuwe Kerk zullen vormen.

Alle regeerders van deze wereld hebben hun soldaten.

Alleen de Almachtige God, "Rex omnium cordium" zou de zijne niet mogen hebben? .

Ik ben werkelijk Koning! Bijgevolg heb Ik en zal Ik Mijn legers hebben in de eeuwen der eeuwen!

EEN VERNEDERDE EN ONGELOOFWAARDIGE KERK OMDAT ZIJ ALS "STRIJDSTER" IS VERNEDERD.

Mijn zoon, waarom wordt Mijn Kerk in de ogen van de wereld op zovele manieren vernederd, ongeloofwaardig gemaakt, bespot en geplaagd?

Vooraf en alleen omdat Zij als "strijdster" werd vernederd.

De troepen van een in de steek gelaten en aan zichzelf overgelaten leger, eindigen met zich te verspreiden en zich te ontbinden. En als men daarbij alles in het werk stelt om de brave soldaten er van te overtuigen dat de vijand niet bestaat, dat hij slechts in de verbeelding van enkele misleide gekken bestaat, dan is het klaar dat het moreel van die soldaten stilaan verslechtert en ineens stuikt.

Ziedaar, mijn zoon, wat de herders en priesters hebben gedaan.

Onder het gehamer van de diabolische bedrijvigheid hebben zij listig Mijn soldaten bedrogen, om hen te overtuigen dat men vandaag niet over soldaten, vijanden of over strijd moet spreken, omdat dit alles slechts de vrucht is van de opwinding van arme zieken die lijden aan voortgeschreden aderverkalking, om hen te overtuigen dat de woorden "God der Legerscharen" moeten verdwijnen als iets en als "taboes" van een andere tijd. . .

En zo verricht, in afwachting, de vijand zijn werk van geestelijke, morele en zeer dikwijls ook lichamelijke verdelging, zonder de minste weerstand te ondervinden, omdat er niemand meer is, altijd op de gewone uitzonderingen na, om zich te verzetten tegen de steeds gewelddadigere stormloop van de obscure machten van het kwaad.

Waar de verklaring voor die grote tragedie vinden?

De vijand van de Kerk weet heel goed door welke gevoelens hij hen die posten van verantwoordelijkheid innemen moet inpikken, vooral hen die in het leger van Mijn soldaten de graad van generaal of officier hebben, met de zware plicht om bij de soldaten een levendig gevoel van hun staat als strijders in stand te houden, om hen te trainen en hen te onderrichten om hen naar de overwinning te leiden: de enige overwinning die telt voor heel de eeuwigheid en die werkelijk de moeite waard is om op de levensweg behaald te worden.

GEEN BARMHARTIGHEID DUS,
MAAR GERECHTIGHEID!

Wat baat het de mens om achting, glorie, rijkdom, genoegens, eer te veroveren als hij vervolgens op het einde van zijn leven de eeuwige verdoeming vindt in de eeuwige hel?

Geen enkele leugen, bedrog of verraad zal ooit deze verschrikkelijke realiteit en deze angstaanjagende veroordeling kunnen afschaffen, veroordeling zonder beroep ook niet na duizenden jaren . . .

Ziedaar een ander bedrog van de duivel: laten geloven dat de Goddelijke gerechtigheid zich na enige duizenden jaren in een daad van Barmhartigheid zou veranderen. . .

O! Menselijke dwaasheid die de mensen die kinderen van God en Mijn soldaten zijn, maakt tot arme demente schepselen, altijd klaar om in het lokaas te bijten uitgeworpen door hem die de dodelijkste vijand van de mens is, die hij haat en bedriegt, enkel en alleen om hem voor alle eeuwigheid tot zijn slaaf te maken.

Sta Mij nogmaals toe, mijn zoon, om de houding te betreuren van hen, gekozen om medeverlossers en getrouwe medewerkers te zijn in de taak en in de grootste opdracht die de Almachtige God aan een arm menselijk schepsel kon toevertrouwen, en die zich, integendeel, hebben omgevormd tot de verraders van Hem die boven zovele anderen aan hen de voorkeur had gegeven!

Mijn zoon, kon men vanuit de subliemste waardigheid zo laag vallen om slaven en dienaren te worden in de kerk van Satan, altijd in open oppositie met Mijn Kerk, ten nadele van en voor de ondergang van de zielen vrijgekocht door het Zeer Kostbaar Bloed van Mijn Mensheid?

Helemaal geen Barmhartigheid dus maar Gerechtigheid voor die bedriegers die nooit werkelijk geweten hebben wat beminnen wil zeggen!

Ik zegen je en mét jou zegen Ik allen die nederig Mijn Woord aanvaarden en in de praktijk beleven: ". . . zalig zij die geloven zullen zonder te hebben gezien".

Bid, breng eerherstel. Bemijn Mij altijd zoals Ik je bemijn.

24 november 1978

259.- HET VORMSEL MAAKT JULLIE, DUIDELIJK GEZEGD, TOT SOLDATEN

Zoon, schrijf.

In de vorige boodschap heb Ik je over het Vormsel gesproken, een groot sacrament, dat belangrijk is zoals alle sacramenten belangrijk zijn, dat de Christenen in Mijn legerscharen inlijft door hun waardigheid en hun macht te vergroten door van hen, duidelijk gezegd, soldaten te maken.

Een soldaat is iemand die moet strijden om zijn persoon en het grondgebied van zijn vaderland te verdedigen, wat neerkomt op het verdedigen van zijn familie, zijn taal, zijn cultuur en van alle waarden van de beschaving waarin zijn leven is ondergedompeld.

En dat zou men evenzeer moeten zeggen van de Christen die volwassen is geworden door middel van het Vormsel, een door Mij ingesteld sacrament, die zo soldaat is geworden precies om bij machte te zijn te strijden tegen alle vijandelijke krachten tegen hem losgelaten door het hoofdkwartier van de hel, m.a.w. door Lucifer, Satan en Béëlzebuth. Zodanig dat de Christen, strijdend met de passende wapens, alle aanvallen zou kunnen afslaan gericht tegen hem en tegen zijn Kerk, het heilssacrament geplaatst in de wereld om in haar boezem de door de erfzonde gekwetste zielen te onthalen, zielen die niet alleen door de erfzonde maar ook door andere zonden gekwetst zijn.

Opdat de Kerk dit grote leger zou leiden naar het Beloofde Land, naar het echte Vaderland m.a.w. naar het Huis van de gemeenschappelijke Vader, Die niet gearzeld heeft om voor jullie heil Mij, Zijn welbeminde Zoon op aarde te zenden om te sterven op het Kruis.

Bijgevolg moeten de gevormden niet alleen strijden voor de verdediging van hun persoon maar eveneens voor de grote Familie van God: de Kerk. Inderdaad, zij zijn begiftigd met een wonderbaar "uniform" waarop zij steeds fier en trots moeten zijn, een onverwoestbaar uniform, dat eenmaal aangetrokken eeuwig zal

blijven en zelfs in de hel niet zal verdwijnen. Maar daar zal het de reden zijn voor een verschrikkelijker bestraffing, omdat de vervloekte zich met dit uniform als een soldaat zal herkennen, maar dan een soldaat die, door zijn verraad de schittering van die waardigheid en van die macht heeft verduisterd waarvan hij op aarde heeft genoten en waarmee hij juist een Koninkrijk van eeuwige gelukzaligheid had kunnen verwerven.

MEN DIENT EEN GODDELIJKE EN BOVENNATUURLIJKE VISIE OP HET SACRAMENT TE GEVEN

Het Vormsel is het sacrament dat de Christen wijdt tot "strijdende soldaat" tegen de vijandige krachten van het kwaad, sacrament dat door het onuitwisbaar merkteken dat het in de ziel plaatst, de soldaat van Christus onderscheidt van wie dit niet is.

Het is een kostbare gave die de menselijke natuur van de Christen verrijkt in macht en kracht en de gevormde plaatst in een toestand waarin hij zichzelf kan verdedigen én de Kerk waarvan hij deel uitmaakt, de Kerk die de bewaarster en behoedster is van de onpeilbare rijkdommen van de goddelijke Verlossing.

Door de gaven die het sacrament verleent krijgt de gevormde ook rechten en plichten waarop hij een duidelijke visie en waarvan hij een volmaakte kennis dient te hebben, want niemand kan plichten vervullen die hij niet kent en waarvan hij zich niet bewust is.

Uit hetgeen gezegd werd blijkt duidelijk de grote verantwoordelijkheid van de herders en priesters en van al diegenen die de kiese taak hebben om de ziel van de vormelingen voor te bereiden en die zich van die taak moeten kwijten met een goddelijke en bovennatuurlijke visie op de natuur van het sacrament, dat geen menselijk feit is dat het lichaam betreft, maar een goddelijk feit de geest betreffende, enkel en alleen met het doel om van God de nodige kracht te ontvangen om de oorlog te winnen die de gevormde altijd, gedurende heel zijn aards leven zal moeten voeren.

De vormelingen moeten goed de voorwaarden kennen die vereist zijn opdat de gratis gegeven gave van God haar vruchten zou kunnen voortbrengen.

De priesters die er zich niet om bekommeren om de ziel van de vormelingen goed voor te bereiden, die niet nagaan of ze wel of niet in staat van genade zijn, zondigen zwaar in de ogen van God, daarmee aantonend dat zij beroofd zijn van die gevoeligheid die met het "priesterlijk vaderschap" zou moeten samengaan.

Wat denken van die priesters die de volwassen wordende jeugd naar het Vormsel sturen zonder dat die vooraf hebben gebiecht, net alsof het ging over iets zonder belang?

Heeft een zodanig verwaterde zielzorg nog wel enige betekenis?

HET VORMSEL, DE WARE BASIS VOOR HEEL HET MYSTIEK LICHAAM

De vormelingen moeten weten dat de Personen van de Zeer Heilige Drieëenheid in de Christen alle Drie tussenbeide komen: de Vader door de Schepping, de Zoon door de Verlossing, de heilige Geest door de heiligmaking dank zij Zijn nederdaling in de ziel van elke Christen precies bij het Vormsel!

Ik heb gezegd dat het sacrament van het Vormsel in Mijn nieuwe Kerk weer in zijn natuur zal moeten worden hersteld m.a.w. dat het Vormsel weer zal moeten terugkrijgen al wat er vandaag de dag aan werd ontnomen door het te ledigen van zijn bovennatuurlijke inhoud.

Het zal heel de naarstige aandacht van de herders en de priesters moeten terugkrijgen. Want dit sacrament wordt begrepen als het past in het raam van het gigantisch en werkelijk conflict tussen de machten van het Licht en die van de duisternissen.

De ogen neigen uit zichzelf naar het licht omdat zij hiertoe werden geschapen. Zo neigt ook de intelligentie naar de waarheid omdat zij ons hiertoe werd gegeven.

Maar zomin als het oog dat gesloten wordt het licht verdelgt en zomin als de intelligentie die weigert de realiteit en de waarheid in de ogen te zien, die realiteit en die waarheid verdelgt zo kan deze verblindheid door eigen schuld van de Christen evenmin worden gerechtvaardigd.

Om die reden heb Ik je gezegd dat er geen Barmhartigheid zal zijn voor al diegenen die in zichzelf het licht van de rede en het licht van het geloof hebben uitgedoofd.

Bijgevolg zal het sacrament van het Vormsel in de nieuwe Kerk de plaats innemen die het toekomt en die het heeft in het goddelijke plan van de geestelijke regeneratie van het mystieke Lichaam.

Ik zegen je, zoon bemin Mij.

Mét Mij zegenen je de Zeer Heilige Maagd en de Zeer Heilige Jozef.

Bid en breng eerherstel.

29 november 1978

260.- DE SLACHTOFFERZIELEN

Zoon, schrijf, Ik ben Jezus.

Ik heb gezegd dat Ik je de visie wilde geven op sommige aspecten van Mijn Kerk, eerst de negatieve aspecten en dan de positieve.

Welnu, een van de meest positieve en van de meest wonderbare aspecten, het dierbaarst aan Mijn goddelijk Hart en dat Mij overvloedig schadeloos stelt voor al het leed dat de ondankbare mensen aan Mijn Hart toebrengen, wordt vertegenwoordigd door de "slachtofferzielen".

De wereld weet over hen bijna niets of helemaal niets.

Om die reden bekommert de wereld zich niet om hen, negeert hen en voelt voor hen helemaal geen belangstelling.

Maar er is een "andere wereld" die hen jammer genoeg wel kent, hen volgt en hen vervolgt zonder hen verpozing of rust te gunnen, hen kwelt, hen valstrikken spant, hen bekoort en hen met een onbarmhartig sadisme doet lijden.

Mijn zoon, jij gelooft dat want je hebt alle redenen om het te geloven en om er niet de minste twijfel over te hebben.

Maar ongelukkig genoeg zijn er velen die dit lezend een twijfelend glimlachje voor de dag zullen toveren en zullen anderen, hun hoofd schuddend, zeggen dat je werkelijk een beetje "getikt" bent . . . en dat zullen dan nog de meer gematigden zijn, de overigen zullen hun kleren scheuren en zich erover verbazen dat men zoiets ongerijmds en dwaas laat publiceren.

Want, mijn zoon, als men ketterijen van alle soort en slag publiceert dan wordt daar niets van gezegd, maar als de "vertrouwelijke mededelingen" die Ik, Jezus, schenk aan die zielen die Ik in Mij "ab aeterno" heb uitverkoren, publiceert, dan mag dat niet gebeuren, omdat het gezond verstand die idioterieën afkeurt!

Dit gezegd zijnde, laten wij voor een ogenblik de sluier opheffen die voor de wereld de zielen verbergt die Ik meer bemin dan alle anderen.

ZIJ AANVAARDEN, WENSEN,

DRAGEN EN BEMINNEN HET KRUIS

Wie zijn die bewonderenswaardigen van God?

Hoe meer de mensen in de materiële realiteiten verzonken zijn hoe minder zij zien en begrijpen van de wonderen van God, zodanig dat het minder materiële van de materie hun ontgaat zoals de geur van een bloem en de kleur of de kleuren waarin de aarde zich tooit in de verschillende seizoenen. Bijgevolg, indien zij niet altijd het minst materiële deel van de materie weten te waarderen, hoe zouden zij dan de teerheden kunnen begrijpen van een ziel, vervuld van God, zodanig ervan vervuld dat zij nog slechts één éénheid is met God.

Zoals het moeilijk is om aan een kind iets te doen begrijpen dat op zichzelf al moeilijk is om het te doen vatten door een volwassene, zo is het ook even moeilijk om de wonderen te doen begrijpen die God in de ziel van de heiligen bewerkt.

De slachtofferzielen zijn die zielen die zo getrouw als dit voor menselijke schepselen mogelijk is beantwoorden aan de oproep van God, en zich aan Hem gelijk willen maken, alles met Hem delend, maar heel in 't bijzonder het Kruis dat zij aanvaarden, dragen, beminnen, verlangen zoals het eerste, grote, oneindige Slachtoffer op de Calvarieberg dit heeft gedaan.

De slachtofferzielen zijn de onbevleete en zuivere hosties geplaatst op het Altaar om mét Jezus en Zijn Moeder voor de vergeving van de zonden aan de vader te worden geofferd.

Zij zijn de juwelen van het Paradijs.

Zij zijn de kostbare en verborgen parels enkel gekend door de Ene en Drieëne God.

Zij zijn het voorwerp van de bewondering van de engelen en de heiligen.

Zij zijn, na Hem, het Slachtoffer boven alle slachtoffers, en na Zijn hemelse Moeder-medeverlosseres, de medeverlossers en medeverlosseressen die de zielen ontrukken aan het Vagevuur maar vooral aan de ijzeren tirannie van Satan.

Mijn zoon, niet allen zien wat jullie zien. Jullie die zien wat voor de anderen wordt verborgen gehouden zijn weinig talrijk. . .

Bijgevolg, wat kunnen zij die zelfs niet alles zien van de materiële realiteiten waarin zij verzonken zijn begrijpen van de slachtofferzielen?